

Szent Péter Isten akar lenni

Egy másik alkalommal mentek és a Jézus beszét arról a Péternek, hogy a' Isten hugyan teremtette a világot: a mennyeket, és a csillagokat, a tengereket, és ezt beszéte neki. Aztán aszongya – má' elértek árébb, aszongya nekije –, hogy:

– Péter, itt megpihenünk, a fa árnyéka alatt, és aztán megyünk tovább.

És aszongya a Péter a Jézusnak, hogy ő szeretne Isten lenni. Aszongya a Jézus neki, hogy:

– Rendbe' van, a mai naptú' akkor te vagy a' Isten. És szeretné' valamit teremtenyi is?

Hogy igen. Hogy:

– Akkor markó' belé abba a fekete földbe, ja, és jó magosba dobd föl, és mond azt, hogy: légy!

És abbúl a földbül egy szem se esett vissza, mind eeröpút. Hát a legyet a Péter teremtette.

Aztán mentek tovább és megközelítettek egy oan kisebb falut. Gyütt egy asszony, vezette ki a tehenyet a legelőre. És mikor má' odaértek, azt kérdezte a' asszonytú', hogy:

– Asszonyom, hova vezeti azt a tehenyet?

Aszongya, hogy:

– Vezetem ki a legelőre, de gyorsan kő visszagyünnöm. – Mer' ilyen és ilyen munkát még hogy ee kő' neki végeznyi.

S azt mondja neki a Jézus:

– Há' akkor ki fog vigyázni a tehenre?

– Hát má' jén többször ráhagytam a Jóistenre, és még mindig megvédte.

S akkor, azon a napon a Péter vót a' Isten. A Péternek vissza köllött mennyi, s köllött vigyázni a tehenyre. Egész nap futkosott utánno, és má' ugyi estére, mikor a' asszony ment, ee vót fárodva. Hát aztán ugye a' asszony evezette a tehenyet, hát ő még olyan fárodtan ugyi, odament a Jézusho' és aszonta a Jézusnak azonnal, hogy:

– Én nem leszek Isten! Én nem, én többet nem leszek Isten!

Aszonta neki a Jézus:

– Látod, látod Péter, te azt hitted, hogy a' Istennek milyen jó. Péter, nem jó. Mer' a' Isten, amit megteremtett, őneki árra minden állotokra, minden emberekre, mindenkire kő' vigyázni. Te me' csak a' egy tehenre vigyáztá' és má' nem akarsz Isten lennyi.